

Мінін В. С.
аспірант кафедри Управління персоналом і економіки праці
Науковий керівник: к.е.н.доцент, Збрицька Т. П.
Одеського національного економічного університету
м. Одеса, Україна

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТЕХНОЛОГІЧНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Економіка сильно змінюється під впливом новітніх технологій, у тому числі через цифрову трансформацію. Для роботодавців стають важливими нові компетенції від співробітників, які пов'язані з інноваціями та цифровими компетенціями. Технологічне вдосконалення вирішить це питання, адже студенти будуть здобувати практичні навички роботи з технологічними застосунками вже під час навчання.

Також існує і зворотна ситуація, коли абітурієнти, становлячись студентами, не зможуть ефективно засвоювати інформацію через застарілі та нецифрові способи передачі інформації. Покоління Z, яке приходить на зміну міленіалів, може мати низький рівень мотивації до більш традиційних способів викладення інформації на освітніх курсах. Це пов'язано з тим, що покоління, яке зараз вступає до освітніх закладів, використовує технології майже у всіх аспектах свого життя, і через це сучасна молодь звикла до швидкого доступу, пошуку та засвоєння інформації. У таких студентів може створитись розрив між їхніми очікуваннями і фактичним досвідом отримання освітньої інформації у закладах вищої освіти.

Окрім цього, події останніх трьох років у світі та Україні показують наскільки вітчизняна система освіти є нееластичною та кволою до різких та суттєвих змін нашого соціального життя. Пандемія COVID-19 у 2019 році та війна, яка почалась у 2022 році показали, що система освіти України не може ефективно працювати при існуючих підходах та методах до освіти.

Внаслідок вище перерахованих причин, визначилось, що в системі освіти України існує проблема ефективної передачі інформації. Існуюча інформаційна система не може ефективно взаємодіяти з усіма учасниками навчального процесу. З'явилися такі проблеми, як: організувати дистанційне й змішане навчання; проведення освітнього процесу через віддалений режим; здійснювати дистанційну комунікацію з здобувачами освіти, їх батьками, керівництвом та колегами.

Освіта в Україні у майбутньому повинна мати орієнтацію на процес освіти за кордоном, де за мету вважається: пізнання нового наукового матеріалу, знайомство з новими людьми, віртуальні подорожі, набуття навичок практично не виходячи з дому. Таке покращення міжособистісного та групового спілкування у іноземних країнах відбулось за рахунок переведення більшої кількості інформації у цифрову форму шляхом діджиталізації.

Аналізуючи досвід розвинутих країн слід відмітити, який вплив запровадження цифрових технологій зумовило покращення у галузі економіки. Досвід цих країн вказує, що діджиталізація має побічний позитивний ефект для економіки, через науково-технологічний прогрес.

У закордонних системах освіти рівень цифровізації у вищих навчальних закладах повинен визначатись за ключовими показниками: повсюдність інформаційних послуг та додатків серед персоналу та здобувачів освіти, зручність використання цифрової технології, надійність та легкість доступу, підготовленість людей до використання цифрових технологій.

Серед переваг, які діджиталізація надає освітньому процесу, можна виділити наступні:

- підвищення ефективності адміністративних процесів за рахунок більш швидкої передачі інформації;
- інтеграція звичайної та оцифрованої системи записів для більш швидкого пошуку та підвищення достовірності інформації;

- покращення доступності та сприяння кращому обміну інформацією з колегами по всьому світу;
- збільшення швидкості реагування на зауваження та побажання здобувачів освіти;
- інтернаціоналізація освіти, через полегшення доступу до знань для іноземців;
- скорочення витрат та сприяння захисту довкілля;
- можливість вчасно користуватися точною аналітикою;
- допомога у гнучкості персоналу;
- забезпечення безперервності навчального процесу навіть у випадках надзвичайних ситуацій (дефіцит коштів на опалення корпусів, карантин тощо) [1, с. 29].

Цифровізація в розвинених країнах почалась в кінці 80-х та на початку 90-х, коли населення масово отримало доступ до комп'ютерів та Інтернету. У той час, як в Україні електронні гаджети серед населення почали масово з'являтися наприкінці 2010-х років. Тому можна сказати, що розвинені країни мають щонайменше як 20 років досвіду роботи з електронікою і цифровими технологіями.

До основних шляхів діджиталізації освітнього процесу у світі відносять: створення онлайн курсів, використання віртуальної і змішаної (доповненої) реальності; застосування хмарних технологій; гейміфікацію освітнього процесу; залучення до освітнього процесу мобільних та комп'ютерних технологій; використання різних форм дистанційної освіти; моніторинг знань здобувачів освіти за рахунок нових технологій; розвиток цифрових бібліотек в університетах; використання інтерактивних елементів цифрових технологій для змішаного навчання.

Серед іноземних вчених одним з важливих питань було визначення ризиків діджиталізації освіти. *До основних ризиків відносять:* 1) ризики використання не достатньо вивчених технологій; 2) недостатнє звертання уваги на отримання практичних умінь; 3) ризики погіршення здатності сприймати більші обсяги інформації через збільшення кількості самої інформації; 4) ризики витиснення живого спілкування як комунікації; 5) ризик поширення плагіату; 6) загрози через кіберзлочинність; 7) ризики збоїв у цифровій системі; 8) ризики маніпулювання та змінення інформації [2].

Так як розробка та введення цифрових технологій в Україні потребує суттєвих витрат грошей та часу, актуальним є використання вже існуючих технологій, які вже зарекомендували себе на ринку та наглядно допомагають у освітній сфері. *Наприклад*, послуги хмарних технологій від великих іноземних компаній, які вже зарекомендували себе надійно під час коронакризи. Деякі ІТ-компанії безкоштовно надавали свої послуги системі освіти, що дозволили закладам освіти створити ефективну інформаційну систему з мінімальними грошовими витратами.

Отже, в умовах сучасності, для системи освіти України необхідно залучати модернізації для вирішення проблем сьогодення. Діджиталізація є одним з таких шляхів покращення освіти, який дозволить підвищити ефективність освітнього процесу. Проте важливо враховувати, що цифровізація має свої негативні аспекти і при будь-якому технологічному нововведенні необхідно заздалегідь продумати майбутні наслідки.

Список використаних джерел:

1. Варжанський І. В. Виклики діджиталізації для закладів вищої освіти / І міжнародна науково-практична конференція «Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи» – 2020. – С. 28-29 URL: <http://confmanagement.kpi.ua/proc/article/view/201149>
2. Digital Technologies in Education. URL: <https://ec.europa.eu/jrc/en/digitaleducation-policies> (дата звернення 09.02.2023)